

Vážené smútočné zhromaždenie veriacich,
milí priatelia v Kristovi,

sme radi, že tu dnes môžeme byť na rozlúčke so sestrou Veronikou Theresiou a zdieľať s vami žiaľ a smútok z jej odchodu ale zároveň nádej a prežívať silný odkaz, ktorý nám sestra Veronika nechala.

Južný Sudán je ťažká krajina. Deväťdesiat percent ľudí žije pod hranicou chudoby, tri štvrtiny obyvateľstva je negramotných, z tisíc narodených detí viac ako sto zomrie pri pôrode alebo krátko po ňom, polovica detí nechodí do školy...

Je to krajina poznačená vojnou a konfliktami. Dlhú občiansku vojnu s arabským severom ukončila mierová zmluva a po úspešnom referencii vznikol pred piatimi rokmi nový štát, Južný Sudán. V decembri 2013 sa tu však rozpútal ďalší vnútorný konflikt, ktorý má na svedomí desaťtisíce mŕtvych a asi dva milióny ľudí museli opustiť svoje domovy. Tento konflikt zanechal v krajine neistotu, všadeprítomné zbrane, chudobu a v dôsledku slabej úrody aj hlad.

Napriek tomu, alebo práve preto, pôsobia v Južnom Sudáne mnohí misionári, humanitárni a rozvojoví pracovníci. Slovensko má k tejto krajine blízky vzťah. Už sedemnásť rokov desaťtisíce slovenských rodín podporujú ľudí v Južnom Sudáne cez vianočnú kolednícku akciu Dobrá novina. Od roku 2000 vďaka iniciatíve profesora Vladimíra Krčméryho pôsobili v dvoch nemocniciach desiatky slovenských lekárov a sociálnych pracovníkov cez Trnavskú univerzitu a Vysokú školu svätej Alžbety. Cez rozvojové projekty pomáhali viaceré slovenské organizácie: Slovenská katolícka charita, Savio, ADRA, Človek v ohrození.. Do Južného Sudánu išli pomáhať mnohí Slováci, pričom najdlhšie, 6 rokov, tam pôsobila práve sestra Veronika.

V týchto dňoch si celé Slovensko a množstvo ľudí v Južnom Sudáne kladie otázku: Prečo sa to stalo? Aj keď úplnú odpoveď asi nedostaneme, môžeme sa zamyslieť nad tým, čo nám táto udalosť hovorí..

Sestra Veronika po vypuknutí posledného konfliktu v roku 2013 povedala: "Nemôžem opustiť ľudí Južného Sudánu, pretože ich milujem". Jej život a smrť nám hovorí o vernosti službe, svojmu poslaniu, že je potrebné dať do popredia chudobných a núdznych, ale aj to, že nemôžeme stavať náš život na istotách, ktoré strážia ploty a zbrane..

Sestra Veronika nám dáva príklad podobne ako biskup Caesar Mazzolari, ktorý tiež zasvätil svoj život ľuďom v Južnom Sudáne ako diecézny biskup v Rumbeku. Verne prežíval svoje biskupské heslo: "Cez zmierenie a kríž ku jednote a pokoju" a priviedol svojich ľudí k vytúženej slobode, keď 9. júla 2011 vznikol nový štát. Zomrel o dva týždne na to pri slúžení svätej omše vo svojej skromnej katedrále.

Odkaz sestry Veroniky a biskupa Mazzolariho pre mňa osobne i pre všetkých nás je, že cestou pre náš osobný život i pre riešenie zložitých situácií a konfliktov v spoločnosti je evanjeliová láska k Bohu a bližnému až do krajnosti. Tak ako nás to učí aj Pán Ježiš. Sestra Veronika, verím, že Vaša obeta prinesie ovocie v životoch ľudí na Slovensku, v Európe i v Južnom Sudáne. Ovocie pre lepšiu a spravodlivejšiu svet. Ďakujem Vám za Váš životný príklad a prosím, sprevádzajte nás pri našich snaženiach.